

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Trg Ante Starčevića 7/II

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji Blanki Sajter, uz sudjelovanje zapisničarke Anice Žigmundić, u upravnom sporu tužitelja Zagrebačke banke d.d. iz Zagreba, Trg bana J. Jelačića 10, kojeg zastupa opunomoćenik Pavo Mišković, službena osoba tužitelja, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnoga sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Savska cesta 28, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Nexe grupe d.d., Našice, Braće Radića 200, OIB: 46078374806, koju zastupa opunomoćenik mr. sc. Ivica Pezo, odvjetnik u Zagrebu, Vrisnička 16, dana 20. siječnja 2015. godine

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnoga sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-423-01/13-01/1042, URBROJ: 513-04/13-2 od 9. prosinca 2013., te radi poništenja rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01, KLASA: UP-I/110/07/13-01/3311, URBROJ: 04-06-13-3311-249 od 4. studenog 2013. godine.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu 22. siječnja 2014. Upravnom sudu u Zagrebu, te je navedeni sud 29. siječnja 2014. donio rješenje kojim se oglasio mjesno nenadležnim i tužbu ustupio ovome sudu primjenom članka 28. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12 – u daljnjem tekstu: Zakon o upravnim sporovima), te predmet dostavio 30. siječnja 2014. Dana 6. veljače 2014. ovaj sud je predmet dostavio Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske radi rješavanja sukoba nadležnosti primjenom odredbe

članka 13. stavak 6. Zakona o upravnim sporovima, te je navedeni sud dana 20. ožujka 2014. donio rješenje poslovni broj UsII-22/14-2 kojim je odredio da je za postupanje u ovoj upravnoj stvari mjesno nadležan Upravni sud u Osijeku.

Osporavanim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb Nagodbenog vijeća HR01, KLASA: UP-I/110/07/13-01/3311, URBROJ: 04-06-13-3311-249 od 4. studenog 2013. godine. Navedenim prvostupanjskim rješenjem u točki I izreke utvrđeno je da su za Plan financijskoga restrukturiranja nad dužnikom NEXE GRUPA d.d. za upravljanje društvima glasovali vjerovnici čije tražbine iznose 2.338.200,91 kn, dok ukupan iznos tražbina za koje vjerovnici imaju pravo glasa iznosi 2.895.676,43 kn, te je utvrđeno da su za Plan financijskoga restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze $\frac{1}{2}$ vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika, odnosno $\frac{2}{3}$ vrijednosti svih utvrđenih tražbina, te da je stoga Plan financijskoga restrukturiranja proglašen prihvaćenim, a u točki II utvrđeno je da je postupak nad dužnikom NEXE GRUPA d.d. Našice proveden zakonito.

U tužbi tužitelj navodi da osporavano rješenje smatra nezakonitim zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnih propisa te zbog bitne povrede postupka. Tužitelj smatra da je tuženik pogrešno odlučio u pogledu produljenja trajanja rokova postupka predstečajne nagodbe gdje je nesporno da je 5. travnja 2013. doneseno rješenje o otvaranju postupka predstečajne nagodbe nad dužnikom Nexe d.d., da je 29. srpnja 2013. objavljeno odobrenje Savjetodavnog vijeća Ministarstva financija o produljenju trajanja postupka za 60 dana koji počinje teći istekom 120-og dana od otvaranja odnosno od 3. kolovoza 2013., te da je 21. listopada 2013. objavljeno novo odobrenje Savjetodavnog vijeća Ministarstva financija o produljenju trajanja postupka za dodatnih 30 dana koji počinje teći istekom prethodno navedenih 60 dana produženja postupka (od 2. listopada 2013.), gdje se tuženik pozvao na odredbu članka 65. stavka 1. točke 4. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“, broj: 108/12., 144/12. i 81/13., u daljnjem tekstu: Zakon), pri čemu tužitelj smatra da je rok u kojem se postupak predstečajne nagodbe morao provesti najviše 120 + 90 dana počevši od dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe te da je zadnji dan za dovršetak postupka bio 1. studeni 2013. dok je prvostupanjsko rješenje doneseno 4. studenog 2013., čime tužitelj smatra da su povrijeđene procesne odredbe Zakona, te smatra da se predmetni rok nije mogao tumačiti kao rokovi iz glave V Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09. – nastavno: ZUP). Nadalje tužitelj smatra da odluke Savjetodavnog vijeća Ministarstva financija ne mogu imati retroaktivni učinak te da tuženik navedeno postupanje nije obrazložio, pri čemu su s danom 3. listopada 2013. postojali uvjeti i obveza za Nagodbeno vijeće da obustavi postupak predstečajne nagodbe zbog proteka roka za provedbu postupka iste, dok je predmetno odobrenje doneseno 9. listopada 2013. s učinkom od 2. listopada 2013. Tužitelj osporava i navod tuženika da nije od utjecaja na zakonitost prvostupanjskog rješenja činjenica da su povezana društva Dilj IGM d.o.o. Vinkovci i Luka tranzit Osijek d.o.o. Osijek glasovali temeljem utvrđenih tražbina koje nisu postojale u trenutku glasovanja te smatra pogrešnim zaključak tuženika da u postupcima protiv navedenih povezanih osoba nije došlo do otpuštanja tražbina koje su kao regresni zahtjevi priznati u ovom postupku predstečajne nagodbe protiv dužnika, te osporava navod da nije predložen dokaz o otpuštanju duga od strane banke/vjerovnika. Tužitelj se poziva na sadržaj rješenja Trgovačkog suda u Osijeku broj Stpn-106/13. od 20. rujna 2013. kojim je odobrena sklopljena predstečajna nagodba u postupku protiv dužnika Dilj d.o.o. i rješenja broj Stpn-126/13. od 20. rujna 2013. kojim je odobrena sklopljena predstečajna nagodba u postupku protiv dužnika Luka tranzit Osijek d.o.o., te tužitelj smatra da su zanemarene odredbe Zakona iz kojih proizlazi da nagodba utječe na sve utvrđene tražbine, neovisno o

tome da li su vjerovnici tih tražbina glasovali za ili protiv Plana restrukturiranja. Tužitelj iznosi i prigovor da je prijenos utvrđenih tražbina pojedinih vjerovnika učinjen suprotno odredbi članka 75. stavak 3. Zakona prvenstveno prijenos tražbina na Podravsku banku d.d. i Hita-vrijednosnice d.d. o kojemu se očitovao dužnik NEXE grupa d.d. pri čemu je tuženik utvrđivanje činjeničnog stanja prepustio dužniku; iako je bio dužan samostalno utvrditi je li svaki prijenos dokazan javnom ili javno ovjеровljenom ispravom te je li bio potvrđen izjavom vjerovnika danom pred nagodbenim vijećem, odnosno uvidom u spis postupka predstečajne nagodbe; tužitelj ne spori prijenos tražbine s PBZ Invest d.o.o. na novog vjerovnika kao i prijenos tražbine sa Slavenskog zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom d.d. na novog vjerovnika, ali osporava sve ostale prijenose koji nisu dokazani javnom ili javno ovjеровljenom ispravom kao niti izjavom danom pred nagodbenim vijećem na tom ili nekom ranijem ročištu, iz čega proizlazi nezakonitost prava glasa navedenih stjecatelja. Tužitelj smatra da se prvostupanjsko rješenje tuženika u točki I izreke ne može ispitati s obzirom da prvostupanjsko tijelo nije izvršilo svoju obvezu iz članka 28. stavak 3. alineja 9. Zakona odnosno nije objavilo formatizirane obrasce za glasovanje iz kojih bi bilo razvidno kako je pojedini vjerovnik glasovao, da li je imao pravo glasovati te je li utvrđeni omjer glasova za potvrdu Plana bio onakav kakvim ga je navedeno tijelo utvrdilo, pri čemu smatra da se tuženik pogrešno poziva na odredbu članka 28. stavak 5. Zakona. Tužitelj osporava i primjenu odredbe članka 58. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 81/13. – nastavno: Zakon o izmjenama i dopunama) u svezi odredbe članka 46. a Zakona navodeći da se predmetna odredba ne primjenjuje u konkretnom slučaju jer su radnje na koje se ta odredba odnosi već započete, a obzirom da je dužnik izmijenjeni Plan dostavio 18. srpnja 2013. odnosno nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama (30. lipnja 2013.) tužitelj smatra da je valjalo primijeniti odredbu članka 46. a Zakona. Smatra da je učinjen propust jer tuženik nije pozvao dužnika na dostavu predmetnog nacrt predstečajne nagodbe niti je istog sankcioniralo za navedeni propust. Tužitelj smatra da je do povrede Zakona došlo i uslijed odgode ročišta za glasovanje o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja koji Plan je dostavljen i objavljen 19. srpnja 2013., te je primjenom članka 64. stavak 5. Zakona valjalo ročište za glasovanje održati u roku od 8 dana odnosno do 27. srpnja 2013., a isto je održano tek 4. studenog 2013., a navedeni rok tužitelj ne smatra instruktivnim. Tužitelj osporava i navode tuženika kako nije dužan ispitivati Plan restrukturiranja u sadržajnom smislu, te je propustio utvrditi i da dužnik nije dostavio na zakonit način nacrt predstečajne nagodbe koji bi imao sve elemente propisane odredbom članka 46. a Zakona, odnosno elemente ovršne isprave, te prijedlog nagodbe ne ispunjava uvjete za donošenjem rješenja o odobrenju predstečajne nagodbe (eventualni uvjeti, način namirenja vjerovnika po tražbinama po obveznicama tzv. mezzanine, uvjet nastupa regresne obveze od dužnika u grupi A 2c Banke-sudužništvo kao i grupa A 3b Nepovezana društva – sudužništvo; gdje je predviđeno namirenje u novcu u obročnim otplatama kao i reprogram nedostaje niz elemenata da bi se tražbina mogla ispravno opisati, naplaćivati te ovršiti – grupa A 1 Tijela javne uprave i poduzeća u većinskom državnom vlasništvu i grupa 2 b Banke – razlučno pravo na imovini povezanih društava; nedorečena provedba člana restrukturiranja u pogledu dokapitalizacije). Slijedom navedenoga tužitelj predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti te predlaže da sud donese odluku o odgodnom učinku tužbe primjenom odredbe članka 26. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima u svezi odredbe članka 60. stavka 14. Zakona, odnosno podredno da sud primjenom odredbe članka 47. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima donese privremenu mjeru kojom bi se dužniku predstečajne nagodbe zabranilo sklapanje nagodbe pred Trgovačkim sudom u Osijeku u ovoj upravnoj stvari do pravomoćnosti presude

u ovom upravnom sporu, kao i da se za vrijeme trajanja privremene mjere stave izvan snage rješenja prvostupanjskog tijela tuženika kao i tuženika donesena u ovoj upravnoj stvari.

U odgovoru na tužbu tuženik osporava navode tužbe navodeći kako ista nije osnovana iz razloga navedenih u obrazloženju pobijanoga rješenja, te stoga tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev.

Sud je rješenjem poslovni broj UsI-158/14-7 od 17. travnja 2014. pozvao zainteresiranu osobu – dužnika NEXE GRUPA d.d. Našice da sudjeluje u ovom sporu, te je dana 21. studenog 2014. primjenom odredbe članka 19. stavak 5. Zakona o upravnim sporovima obavijestio sve stranke o uključivanju zainteresirane osobe u spor.

Dana 20. svibnja 2014. zainteresirana osoba je dostavila odgovor na tužbu iz kojega proizlazi da se u cijelosti priklanja navodima tuženika. Zainteresirana osoba smatra da tužba tužitelja nije dopuštena primjenom odredbi članka 2. i članka 3. Zakona o upravnim sporovima, te se očitovao o tijeku upravnog postupka za koji smatra da je proveden zakonito, te predlaže da sud tužbu odbaci primjenom članka 30. Zakona o upravnim sporovima odnosno da tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan primjenom članka 57. stavak 1. navedenog zakona. Također zainteresirana osoba se protivi donošenju rješenja o odgovornom učinku tužbe, kao i donošenju privremene mjere navodeći da se privremene mjere u upravnom sporu donose prvenstveno u sporovima povodom tužbi kojima se zahtjeva postupanje koje je tuženik sukladno propisima ili pojedinačnoj odluci obvezan izvršiti, a što nije slučaj u ovoj upravnoj stvari, niti je tužitelj postavio kauzalni odnos nastanka štete uz ishod ovog postupka, te stoga smatra da bi navedeni prijedlog za donošenjem privremene mjere kao nepotpun i neuredan valjalo primjenom članka 29. Zakona o upravnim sporovima odbaciti, a prijedlog za odgovornim učinkom tužbe odbiti kao neosnovan.

Na raspravu održanu dana 12. siječnja 2015. godine nije pristupio uredno pozvani tuženik te je navedena rasprava temeljem odredbe članka 39. st. 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12, 152/14 – u daljnjem tekstu: ZUS) održana bez prisutnosti tuženika, a u nazočnosti opunomoćenika tužitelja, opunomoćenika zainteresirane osobe kao i prokurista zainteresirane osobe Velimira Večerinića.

Tijekom dokaznoga postupka izvršen je uvid u dokumentaciju koja prileži spisu kao i u spis upravnoga postupka, te je na temelju provedenih dokaza tijekom upravnoga postupka kao i tijekom ovoga spora, a nakon razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, sud utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Sud je izvršio uvid u e-sudski registar Trgovačkog suda u Osijeku te je utvrdio da je 30. lipnja 2014. u Trgovačkom sudu u Osijeku doneseno rješenje poslovni broj 4 Stpn-241/13-36 kojim se odobrava sklopljena predstečajna nagodba zainteresirane osobe kao dužnika odnosno predlagatelja i Ministarstva financija, Porezne uprave, kao vjerovnika, uz obrazloženje da je sud odobrio sklapanje predstečajne nagodbe koja je u cijelosti istovjetna sa sadržajem prihvaćenog izmijenjenog Plana financijskog restrukturiranja od 17. srpnja 2013.

Spisu upravnog spora prileži i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-5393/14-3 od 24. listopada 2014. (list 85-91 spisa) – postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom Našicecement, Tvornica cementa d.d., Našice, u povodu odlučivanja o žalbama vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d. i Zagrebačke banke d.d. protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Stpn-16/14-29 od 3. lipnja 2014. kojim su odbijene žalbe navedenih vjerovnika te je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Osijeku od 3. veljače 2014. U odnosu na navedeno rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske sud u cijelosti prihvaća prigovor tužitelja iznesen na raspravi 12. siječnja 2015. da nije riječ o istoj upravnoj stvari, međutim sud također prihvaća određena pravna stajališta iznesena u

navedenom rješenju kao relevantna za rješavanje ovog upravnog spora. Tako sud prihvaća stav Visokog trgovačkog suda da se u konkretnom predmetu primjenjuju odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“, broj: 108/12., 144/12. i 81/13.,) u svezi članka 16. Uredbe Vlade Republike Hrvatske o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 112/13), da Trgovački sud primjenom odredbe članka 66. Zakona nije ovlašten meritorno odlučivati o sadržaju predložene ili prihvaćene predstečajne nagodbe te se ista može isključivo pobijati tužbom pod pretpostavkama koje su propisane za pobijanje sudske nagodbe primjenom članka 83. Zakona, dok je dužnost navedenog suda ispitivanje ispunjenja zakonom predviđenih pretpostavki u smislu odredbe članka 66. stavak 8. i 9. Zakona. Nadalje iz obrazloženja rješenja proizlazi da u situaciji kada je izvršnom i konačnom odlukom donesenom u upravnom postupku odlučeno o donošenju Plana financijskog restrukturiranja dužnika, onda parnični sud odnosno sud u ovom posebnim zakonom predviđenom postupku na koji se supsidijarno primjenjuju pravila parničnog postupka nije ovlašten ispitivati je li ta odluka zakonita već je vezan navedenom odlukom u smislu odredbe članka 66. stavak 1. Zakona. Također stajalište je navedenog suda da je predložena nagodba u skladu s općim pravilima o sudskoj nagodbi te da je pogrešno stajalište žalitelja da predmetna nagodba ne predstavlja ovršnu ispravu u odnosu na rok dospijeca u odnosu na vjerovnike iz grupe A 2a Banke i ostali kreditori i grupe A 2e leasing, te u pogledu vremena ispunjenja obveze za vjerovnike u grupi A 3b. Ovaj sud prihvaća i stav da se u odnosu na potencijalno regresne vjerovnike primjenjuje članak 72. a stavak 2. Zakona, kao i da se pred (Trgovačkim) sudom na ročištu ne može raspravljati o Planu, odnosno predstečajnoj nagodbi obzirom da se o njoj raspravlja samo na ročištu pred FINA-om. Slijedom navedenoga razvidno je da je pitanje da li prijedlog nagodbe ispunjava uvjete za donošenjem rješenja o odobrenju predstečajne nagodbe predmet odlučivanja trgovačkih sudova.

Iz spisa tuženika te iz podataka o dužniku objavljenih na web stranicama FINA-e razvidno je da je u postupku predstečajne nagodbe nad zainteresiranom osobnom 5. travnja 2013. prvostupanjsko tijelo donijelo rješenje o otvaranju postupka predstečajne nagodbe te su istog dana pozvani vjerovnici prijaviti svoje tražbine. Rješenjem o utvrđenim tražbinama od 6. lipnja 2013. utvrđene su tražbine vjerovnika u ukupnom iznosu od 2.906.397.350,21 kunu (a rješenjem od 4. studenog 2013. djelomično je poništeno navedeno rješenje te je utvrđeno da ukupan iznos utvrđenih tražbina iznosi 2.895.676,43 kn), te na ročištu za glasovanje 19. lipnja 2013. nije prihvaćen predloženi Plan financijskog restrukturiranja jer su za prihvaćanje Plana glasovali vjerovnici čije tražbine ne prelaze polovinu vrijednosti utvrđenih tražbina unutar svake grupe, odnosno dvije trećine svih utvrđenih potraživanja, te su primjenom članka 64. stavak 2. Zakona pozvani vjerovnici čije tražbine prelaze natpolovičnu većinu svih utvrđenih tražbina da do 10. srpnja 2013. predlože izmjenu Plana. Zaključkom nagodbenog vijeća od 28. lipnja 2013. ročište za glasovanje odgođeno je za 25. srpnja 2013. jer vjerovnici koji su pozvani sastaviti izmijenjeni Plan nisu uspjeli postići konsenzus oko načina namirenja obveza dužnika pa je dužnik primjenom članka 64. stavak 5. Zakona predložio izraditi novi Plan koji je dostavio nagodbenom vijeću 18. srpnja 2013., te je na web stranici Financijske agencije objavljen 19. srpnja 2013. Nagodbeno vijeće je zaključkom od 29. srpnja 2013. zakazalo ročište o glasovanju za novi Plan za 9. kolovoza 2013., koje ročište je odgođeno zaključkom od 19. kolovoza 2013., te je zaključkom od 24. listopada 2013. navedeno ročište o glasovanju određeno za 4. studenog 2013. Sud je izvršio i uvid u odobrenja Ministarstva financija od 25. srpnja 2013. (objava od 29. srpnja 2013.) kojim je dužniku odobreno produženje roka za provođenje postupka predstečajne nagodbe za dodatnih 60 dana (koji rok

počinje teći od isteka roka od dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe – od 3. kolovoza 2013.) te od 9. listopada 2013. (objava od 21. listopada) kojim se dužniku odobrava dodatnih 30 dana za dovršenje predmetnog postupka a koji rok počinje teći od 2. listopada 2013.

Primjenom odredbe članka 31. Zakona u postupku predstečajne nagodbe odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, a odredba članka 81. stavak 2. ZUP-a propisuje da kad zadnji dan roka pada u nedjelju, na blagdan ili u drugi dan kad javnopravno tijelo ne radi, rok istječe prvoga sljedećega radnog dana.

Stoga, obzirom da Financijska agencija (osim platnog prometa) subotom ne radi a 1. studeni 2013. je bio blagdan proizlazi da je prvi radni dan kao zadnji dan roka bio 4. studeni 2013., sud smatra da je tuženik pravilno odlučio da nisu osnovani navodi tužitelja izneseni u žalbi u svezi produljenih rokova provođenja postupka, jer su navedena odobrenja Savjetodavnog vijeća Ministarstva financija donesena sukladno odredbi članka 65. stavak 1 točka 4. Zakona kojim je propisano da će Nagodbeno vijeće obustaviti postupak predstečajne nagodbe i u slučajevima ako se protekom roka od 120 dana od dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe pred nagodbenim vijećem ne provede postupak predstečajne nagodbe odnosno ako taj postupak ne bude proveden niti u produljenom roku od daljnjih najviše 90 dana, ako je savjetodavno vijeće odobrilo produljenje roka za dovršetak postupka, a koji se u ovoj upravnoj stvari primjenjuje sukladno odredbi članka 58. Zakona o izmjenama i dopunama kojim je propisano da se odredbe članaka 14., 19., 25., 30., 32., 33., 37., 38., 40., 44. i 46. ovoga Zakona primjenjuju na postupke koji su u tijeku, osim ako su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona započete radnje na koje se odnose, pri čemu je isti stupio na snagu 30. lipnja 2013. Sud također smatra pravilnim navod tuženika da navedenim postupanjem nisu povrijeđene postupovne odredbe zakona jer produžavanje roka od ukupno 90 dana nije u suprotnosti s odredbama ZUP-a odnosno Zakona. Zakonsku ovlast savjetodavnog vijeća za produljenjem zakonskog roka za dovršetak postupka predstečajne nagodbe za najviše 90 dana valja promatrati kao diskrecijsku ovlast danu isključivo u smislu odredbe članka 20. Zakona odnosno radi ostvarenja propisane svrhe da se dužniku koji je postao nelikvidan i/ili insolventan omogući financijsko restrukturiranje na temelju kojeg će postati likvidan i solventan, te da se vjerovnicima omoguće povoljniji uvjeti namirenja njihovih tražbina od uvjeta koje bi vjerovnik ostvario da je protiv dužnika pokrenut stečajni postupak. Također iz odredbe članka 65. stavak 1. točka 4. Zakona ne proizlazi pravna posljedica produljenja roka za završetak postupka predstečajne nagodbe (u smislu retroaktivnosti navedenog odobrenja), u propisanom apsolutnom vremenskom razdoblju za provođenje postupka, te s obzirom na diskrecijsku ovlast istih odobrenja a uz primjenu članka 4. stavak 2. ZUS-a sud smatra da je tuženik pravilno odbio kao neosnovan navedeni prigovor tužitelja.

Nadalje, tijekom upravnoga postupka odnosno upravnoga spora nije sporno da je rješenjem Financijske agencije, Regionalnoga centra Zagreb, Nagodbenoga vijeća HR01, KLASA: UP/I/110/07/13-01/3311, URBROJ: 04-06-13-3311-249 od 4. studenoga 2013. godine utvrđeno da su za Plan financijskoga restrukturiranja nad dužnikom NEXE GRUPA d.d. za upravljanje društvima glasovali vjerovnici čije tražbine iznose 2.338.200,91 kn, dok ukupan iznos tražbina za koje vjerovnici imaju pravo glasa iznosi 2.895.676,43 kn, kao i da je utvrđeno kako su za Plan financijskoga restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze $\frac{1}{2}$ vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika, odnosno $\frac{2}{3}$ vrijednosti svih utvrđenih tražbina, te da je stoga Plan financijskoga restrukturiranja proglašen prihvaćenim i da je utvrđeno kako je postupak nad dužnikom NEXE GRUPA d.d. Našice proveden zakonito.

U odnosu na prigovor tužitelja da su povezana društva dužnika (Dilj IGM d.o.o. Vinkovci i Luka tranzit Osijek d.o.o. Osijek) glasovali temeljem utvrđenih tražbina koje nisu postojale u trenutku glasovanja sud smatra pravilnim tuženikov stav jer je odredbom članka 62. stavak 4. Zakona propisano da pravo glasa imaju vjerovnici čije su tražbine utvrđene, a tražbine navedenih društava bile su utvrđene rješenjem te je njihovo pravo glasa nesporno. Nadalje iz navedenih rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe nad dužnikom Dilj IGM d.o.o. (20. rujna 2013.) proizlazi da će vjerovnici otpustiti dug ovom društvu po osnovi sudužništva pod uvjetom da njihovi vjerovnici – banke u cijelosti otpuste dug prema dužniku po osnovi sudužništva, te nad dužnikom Luka tranzit Osijek d.o.o. (od 20. rujna 2013.) gdje je navedeno da će vjerovnici otpustiti dug ovom društvu po osnovi sudužništva pod uvjetom da njihovi vjerovnici – banke u cijelosti otpuste dug prema dužniku po osnovi sudužništva. Dakle iz navedenih predstečajnih nagodbi ne proizlazi da su istima vjerovnici – banke otpustili dugove temeljem kojih navedena društva imaju tražbine po osnovi sudužništva prema zainteresiranoj osobi. Oba rješenja priložena su spisu tuženika.

Odredbom članka 75. stavka 3. Zakona propisano je da se prijenos tražbine iz stavka 2. ovoga članka u postupku predstečajne nagodbe može dokazivati samo javnom ili javno ovjеровljenom ispravom, ili ako vjerovnik taj prijenos potvrdi svojom izjavom danom pred nagodbenim vijećem koje provodi postupak. Stoga sud smatra pravilnim tuženikov navod (o pitanju valjanosti prijenosa tražbina određenih vjerovnika na novog vjerovnika) kao i da je Podravska banka d.d. dostavila javno ovjеровljenu izjavu o slijedu prijenosa obveznica putem burze na novog vjerovnika, odnosno da je vjerovnik Hita vrijednosnice d.d. na ročištu održanom 4. studenog 2013. predao javnobilježnički ovjerenu ispravu o raspolaganju obveznicama NEXE 013 CA. Također valja naglasiti da iz navedene odredbe ne proizlazi da se javna ili javno ovjеровljena isprava treba dostaviti nagodbenom vijeću uzevši u obzir da činjenica prijenosa tražbine prijavljene i utvrđene u postupku predstečajne nagodbe s jednog vjerovnika na drugog isključivo ima utjecaj na dužnika i vjerovnike tražbine, što proizlazi i iz odredbi Zakona o obveznim odnosima.

Nadalje odredbom članka 28. stavak 5. Zakona propisano je da Nagodbeno vijeće može odlučiti da se pojedine isprave neće objaviti na web-stranici ako takve isprave nisu od važnosti za postupak predstečajne nagodbe, ili takve isprave nije dopušteno objaviti radi zaštite osobnih podataka, a odredbom članka 28. stavak 3. alineja 9. Zakona propisano je da formatizirani obrazac za glasovanje predstavlja podatak koji se objavljuje u tijeku postupka predstečajne nagodbe na web-stranici Financijske agencije. Iako je nesporno da nagodbeno vijeće ima diskrecijsku ovlast odlučiti koje će isprave objaviti na svojoj web stranici sud smatra da propust tuženika da postupi sukladno odredbi članka 28. stavak 3. alineja 9. Zakona ne predstavlja nedostatak koji je bitno utjecao na rješavanje predmeta postupka, upravo zbog činjenice da je zapisnik s ročišta o glasovanju vjerovnika u smislu članka 28. stavak 3. al. 10. Zakona javno objavljen, te isti sadrži specifikaciju rezultata glasovanja vjerovnika.

U odnosu na prigovor tužitelja da je tuženik pogrešno primijenio odredbu članka 58. Zakona obzirom da dužnik nije dostavio nacrt predstečajne nagodbe uz izmijenjeni Plan financijskog restrukturiranja sukladno odredbi članka 46. a Zakona sud smatra da je tuženik pravilno utvrdio da se u ovoj upravnoj stvari ne može primijeniti odredba članka 46. a Zakona, obzirom da odredbom članka 58. Zakona (kao što je već navedeno) između ostaloga nije propisano i da će se na postupke koji su u tijeku primjenjivati odredba članka 46. a Zakona jer je zainteresirana osoba započela radnju sastava Plana financijskog restrukturiranja prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama, te su o navedenom Planu vjerovnici glasali već 19. lipnja 2013., a naknadno je dostavljena njegova izmjena koja je objavljena na

web stranicama FINE 19. srpnja 2013.

Također nije osnovan tužbeni navod tužitelja da je do povrede zakona došlo uslijed odgode ročišta za glasovanje o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja koje nije održano u roku od osam dana od dana kada je dostavljen izmijenjeni Plan restrukturiranja.

Kao što je prethodno navedeno u provedenom postupku nije proteklo više od osam dana od objave izmijenjenog Plana do dana zakazanog ročišta (19. srpnja 2013. – 25. srpnja 2013.) te stoga odgodom istoga ročišta, te zakazivanjem idućeg ročišta nije povrijeđen Zakon.

Neosnovan je i tužbeni zahtjev tužitelja kako tuženik pogrešno smatra da nije dužan ispitivati Plan restrukturiranja što proizlazi iz odredbe članka 63. stavak 2. Zakona koji propisuje da se Plan financijskog restrukturiranja smatra prihvaćenim ako za njega glasuju vjerovnici čije tražbine prelaze polovinu vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika, ili ako za njega glasuju vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina. Slijedom navedenog a obzirom da je u prvostupanjskom rješenju izričito navedeno da su u postupku predstečajne nagodbe (zainteresirane osobe) za Plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine iznose 2.338.487.200,91 kunu a da ukupan iznos tražbina za koju vjerovnici imaju pravo glasa iznosi 2.895.676.591,43 kune sud navedeni prigovor smatra neosnovanim. Odredbom članka 60. stavka 13. Zakona propisana je funkcija Nagodbenog vijeća u svezi Plana financijskog restrukturiranja, te iz iste proizlazi da ako se na ročištu postigne potrebna većina za prihvaćanje plana financijskog restrukturiranja, nagodbeno vijeće rješenjem utvrđuje: 1. da su za plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz članka 63. ovoga Zakona, te 2. da je postupak proveden u skladu s odredbama ovoga Zakona. Dakle, niti Nagodbeno vijeće niti tuženik nije dužno niti ovlašteno ispitivati odnosno ocjenjivati predmetni Plan financijskog restrukturiranja.

Sud smatra neosnovanim i tužbeni navod da je obrazloženje rješenja tuženika u suprotnosti s odredbom članka 98. stavak 5. ZUP-a, obzirom da isto sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka te propisi na temelju kojih je riješena upravna stvar.

Neosnovan je navod zainteresirane osobe da je tužbu valjalo odbaciti kao nedopuštenu.

Člankom 26. stavak 2. ZUS-a propisano je da sud može odlučiti da tužba ima odgovni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke, a odgoda nije protivna javnom interesu. Iako žalba u ovoj upravnoj stvari odredbom članka 60. stavak 14. Zakona ima odgovni učinak, sud smatra da tužitelj nije svojim navodima iz tužbe kako bi se nastavkom ovog upravnog postupka odnosno sklapanjem nagodbe pred nadležnim Trgovačkim sudom tužitelju nanijela velika šteta koja bi se teško mogla popraviti, u odnosu na dužnika koji ima preko dvije milijarde i osamsto milijuna kuna utvrđenih dugovanja, dokazao opravdanost donošenja navedenog rješenja o odgovnom učinku tužbe.

Sud smatra da je tuženik pravilnom primjenom materijalnog prava i na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja odbio žalbu tužitelja, pri čemu nije povrijedio zakon na njegovu štetu. Odredbom članka 57. stavak 2. ZUS-a propisano je da će sud odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i kada utvrdi da je u postupku koji je prethodio donošenju pojedinačne odluke bilo nedostataka, ali nisu utjecali na rješavanje predmeta postupka. Slijedom

navedenoga, a s obzirom na navedeni propust tuženika u upravnom postupku odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Osijeku 20. siječnja 2015. godine

Sutkinja:
Blanka Sajter v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi ovome sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude.

Za točnost otpavka:
Anica Žigmundić

Anica Žigmundić